

Y si usted confía tanto, y si usted confía tanto en otras circunstancias que, parece ser, pueden hacer que ocurran cosas que usted quiere que ocurran, tranquilidad. Parece que usted está más nervioso que nadie. Tranquilidad.

El tiempo, a lo mejor, —estoy convencido de que no— puede converger en la idea que usted tiene.

Déle tiempo al tiempo. Yo se lo doy, con tranquilidad, con seriedad y con responsabilidad, que es lo que nos corresponde a los que tenemos la responsabilidad, todos los días, de dirigir un gobierno y de representar democráticamente a una comunidad. Tranquilidad y paciencia. Pues muy bien. Las circunstancias serán las que correspondan.

Yo estoy tranquilo. Lo dije hace muchos meses. No hay nada que ocultar, nada.

Usted podrá ligar una frase y podrá ligar un titular y podrá ligar lo que crea conveniente ayer, hoy o mañana, pero aquí estamos para hacer posible que la Comunidad Valenciana siga por la senda de la prosperidad y de las oportunidades para todos nuestros conciudadanos, independientemente de las circunstancias económicas que estamos viviendo.

Y ese es mi trabajo, ese es mi esfuerzo, esa es mi lealtad y esa es la responsabilidad de todo el gobierno y del grupo parlamentario que soporta al gobierno de La Generalitat.

Por ahí estaremos. Usted continúe por este camino emprendido. Es legítimo. Pero déjenos a nosotros también nuestro legítimo camino de gobernar el servicio de todos.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

#### La senyora presidenta:

Señora Moreno.

#### La senyora Moreno Fernández:

Señor presidente, el refranero popular dice que el que hace un cesto, hace ciento.

Usted, además de pedir tiempo, como acaba de pedir ahora, insiste en negar. «De eso, nada de nada y de lo otro tampoco» es lo que dice usted, pero ya ni los suyos lo dicen.

El señor González Pons, el que hasta hace poco, al menos, era su amigo, ayer ya nos dijo que sus directores generales reciben jamones más caros —parece ser— que su traje. El señor Asencio... —que los trajes que le regalan.

El señor Asencio, ayer nos dijo aquí que total, tres o cuatro trajes o dos o tres, no son nada. Lo dijo aquí ayer en la tribuna.

Señor presidente, aclárenoslo usted ahora y aquí. ¿Dónde pone usted su ética y su límite y su tope moral?

Aclárenos usted ahora aquí si tiene usted una línea ética de comportamiento como hombre público.

La pregunta es muy clara, señor presidente. ¿Cuántos trajes cree usted que un hombre público puede recibir gratis de un contratista y seguir negándolo todo y seguir diciendo «aquí no pasa nada; de esto, nada de nada y de lo otro tampoco»?

Nada más y muchas gracias. (*Aplaudiments*)

#### El senyor president del Consell:

A esa cuestión, ya he contestado con absoluta claridad. No hay ninguna duda respecto a esa cuestión, ninguna.

Y, en cualquier caso... y desde luego, ninguna. La más mínima duda, pero bueno... En cualquier caso, también le podría preguntar a usted y a todos ustedes: ¿dónde está la línea ética de la oposición? ¿Hasta dónde tienen que llegar ustedes para intentar... (*Aplaudiments*) ¿Hasta dónde tienen

que llegar ustedes y durante cuánto tiempo para intentar justificar el escaño que ocupan? (*Aplaudiments*)

#### La senyora presidenta:

Señor Puig.

#### El senyor Puig i Ferrer:

Gràcies, presidenta.

Senyor president, nosaltres, els socialistes, els membres del Grup Compromís, estem ací amb la mateixa legitimitat que vostè i fent el que li toca fer a l'oposició en un sistema democràtic, que és fiscalitzar-lo.

Mire, fa un temps, fa molts pocs mesos, molts de nosaltres i molts dels valencians al carrer no ens creiem, no nos podíem creure que vostè estiguera lligat a una trama d'estes característiques.

Avui, avui, desgraciadament (*veus*), avui, desgraciadament són molts pocs els que pensen ja el contrari.

President, vostè ha mentit. Va dir ací, davant de tots, que no coneixia este senyor a qui li ha adjudicat contractes. Ha dit que no el coneixia i després no només s'ha vist que el coneixia, sinó que era un amic de l'ànima. I eixe amic de l'ànima ha rebut de la Generalitat valenciana contractes molt importants i diners de la Generalitat valenciana han anat a parar a paradisos fiscals.

Quin és el seu sentit de la justícia, president?

Quin és el seu sentit del relativisme moral?

Gràcies. (*Aplaudiments*)

#### El senyor president del Consell:

Ni relativismo moral ni cruces de líneas éticas ni muchas de las cosas que usted ha dicho, que desconozco completamente. Ya me explicará usted cómo sabe todo eso.

Y aquí, mire, y aquí, mire, mi relación, con este gobierno, con este grupo parlamentario y con los valencianos que me han votado y con los que no me han votado. Esa es mi relación y ese es mi esfuerzo y mi trabajo diario.

Usted creará o querrá no crearme. Pues lo siento por usted y por la relación que habíamos podido tener a lo largo de estos años.

Yo seguiré trabajando en el lugar donde me corresponde y contestando con tranquilidad, porque no hay nada, absolutamente nada que ocultar. E iré donde haga falta para demostrar que el esfuerzo también ha tenido un correlato de dignidad y de honorabilidad al servicio de todos los valencianos.

Porque no sólo lleva una marca impresa esta responsabilidad que me corresponde, sino que hay que ejercitarla todos los días y es en lo único que pienso cada mañana cuando me levanto, en hacer todo lo posible y todo lo imposible para que esa marca impresa en el nombre que me corresponde como responsabilidad, esté lo más alta posible.

Así, además, lo han decidido y aceptado la mayoría de mis conciudadanos.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

#### La senyora presidenta:

Té la paraula la il·lustre diputada i síndica, per a formular la seua pregunta, senyora Oltra.

#### La senyora Oltra Jarque:

Bon dia.

Gràcies, presidenta.

Senyor president, si és vosté tan amable de contestar la següent pregunta: quins criteris va utilitzar el seu govern per a atorgar les llicències de televisió de TDT en el marc de les seues competències?

Moltes gràcies.

#### La senyora presidenta:

Té la paraula el president del Consell.

#### El senyor president del Consell:

Gràcies, presidenta.

Senyories.

Els criteris van ser el que foren adjudicacions a les propostes tecnològicament més avançades, econòmicament més viables i criteris que beneficiaren a tots els ciutadans de la Comunitat Valenciana, un concurs que es va publicar l'1 de juliol de 2005 i un procediment que va seguir la contractació del concurs públic per a l'explotació de servicis de televisió digital terrestre, i que es va realitzar seguint l'estricta legalitat fixada per la llei de contractes públics.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

#### La senyora presidenta:

Senyora Oltra.

#### La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor president, el que acaba vosté dir és mentira. Li vaig a explicar jo com se va fer la verdadera història de les concessions de les TDT en la nostra comunitat.

Un bon dia, el senyor Ulibarri, este senyor que està imputat –perquè tenen vostés més amics imputats que diputats– s'alça i diu: «Açò de l'urbanisme, mira que si va mal un dia d'estos... Ja no dóna molt més de si. Vaig a diversificar les meues inversions. Com que, a més, açò de l'urbanisme és molt cansant, perquè s'ha de parlar amb regidors, amb consellers, amb alts càrrecs per al tema de les comissions i a vore com *pringuem* ací i allà...» (*Remors*) No sé per què se senten al·ludits. No he dit cap partit, no he dit cap partit. (*Remors*) He dit regidors i alts càrrecs, no sé per què se senten al·ludits.

I, aleshores, diu: «Vaig a diversificar les meues inversions i vaig a entrar en el tema de les TDT, perquè com resulta que està l'apagada analògica, doncs, és un bon camp per a començar inversions –que no fer comunicació, que és una altra cosa–». I així s'ha quedat el panorama de comunicació al nostre país. «I quina és la comunitat líder, eixa comunitat de les oportunitats per a gent com jo? –diu el senyor Ulibarri–. Doncs, la Comunitat Valenciana», esta comunitat de l'amic íntim de *don Alvarito*.

I així comença a dissenyar-se l'estratègia de concessions de TDT a la nostra comunitat, però no tenint en compte el dret constitucional a la informació ni al pluralisme informatiu. No! Sinó tenint en compte dos interessos: u, guanyar diners el senyor Ulibarri; dos, seguir controlant els mitjans de comunicació per part del seu govern perquè no se conformaren només amb controlar Radiotelevisió Valenciana.

I el 15 de febrer de 2005 –com a mostra un botó, ací té vosté la foto– hi ha una taula redona organitzada pels enginyers de telecomunicació amb l'il·lustre Col·legi d'Advocats en València. En dita taula redona, que està la senyora secretaria autonòmica de Comunicació, ara, honorable conselle-

ra, senyora Paula Sánchez de León, presenta el seu bon amic, el senyor Dorrego. I este bon amic, que no té res a vore amb La Generalitat, fa la següent ponència: «Licitación del concurso en la Comunidad Valenciana. Plan de impulso de la TDT, diciembre de 2004». Un senyor que no té res a vore amb la Generalitat valenciana explica com la Generalitat valenciana fa la licitació de TDT.

Com veu açò? Com s'explica això? Per què el senyor Alberto parla en nom de la Generalitat valenciana? Per què s'arroga esta potestat? Qui és este senyor? Doncs, este senyor forma part del bufet d'advocats Eius. Li sona? Eixe que ha desaparegut la seua web de la xarxa d'Internet, eixe que també està el senyor Michavila i que està investigat en el cas Gürtel, i rep a canvi de l'assessorament 150.000 de La Generalitat. Eixe despatx. Mentrestant, el senyor Ulibarri se fa amb mitjans de comunicacions locals i comarcals pressionant els consells d'administració i les empreses perquè li venguen part de l'accionariat. I ahí ho té perquè el senyor Alejandro Rodríguez, president de la Federació Valenciana de Televisió, denuncia les irregularitats i les pressions rebudes perquè li venguen a este senyor. Qui fa l'informe d'adjudicació? Doxa Consulting, empresa catalana perquè li diu Eius: «Fes este informe, queda lleig que el fem nosaltres.»

Conclusió: el senyor Ulibarri es fa amb tretze de les catorze possibles concessions de TDT en el nostre territori. És molt pitonissa! Este senyor sí que és molt pitonissa o sabia per anticipat que li les anaven a adjudicar –com va dir el senyor Alejandro–, que li les anaven a adjudicar i ho sabien anticipadament.

I, a més, posteriorment, que Doxa..., a banda del preu de l'adjudicació, Oxe Sport, que compartix membres del consell d'administració amb Doxa Consulting, se li adjudica la fórmula 1 de la hípica, celebrada recentment. I ací se tanca el cercle de despropòsits!

Sens dubte, són vostés grans, grans per a fer estes malifetes. Què guanya Ulibarri? 13 concessions de TDT. Que guanyen Eius? El 150.000 euros i més d'assessorament a La Generalitat! Què guanya Doxa? A banda del preu de l'informe d'adjudicació, col·lateralment l'adjudicació de la hípica. Què guanya el senyor Camps? Una jaqueta fantasia! I els secretaris autonòmics? ¡*Un jamón!* Ho diu Esteban González Pons, que *entre jamones y chorizos*, senyor Camps, pot vosté muntar una xarcuteria en compte d'un govern.

I, aleshores, els valencians què guanyem? Els valencians a pagar, a pagar els pagans dels amics, els amics sinistres, els amics imputats del president i el seu Consell.

Aixina és com mos va, i, vosté, no ho dubte, ho pagarà, senyor Camps. (*Aplaudiments*)

#### La senyora presidenta:

Té la paraula el president del Consell.

#### El senyor president del Consell:

Muchas gracias, señora presidenta.

No sé si usted, señorita, se escribe el argumentario o se lo lee por la noche para dormirse más tranquila, porque la verdad es que la sarta de cosas extrañas que ha dicho en la mañana de hoy, a la que nos tiene... Pues, sí, yo no utilizaré esa palabra porque creo que no es el lugar para utilizarla, pero ya que la ha dicho usted, pues, sí. Pero, bueno, esto es lo que hay, esto es lo que hay.

La verdad es que usted está cogiendo velocidad, está cogiendo velocidad. Aquí, usted empezó con un partido político y ha terminado con otro. Yo no sé si habrá dado

usted cuenta a los votantes del partido político donde empezó para hacer lo que esta haciendo. Tampoco es una cuestión que me preocupe mucho.

Pero, en cualquier caso, le vuelvo a repetir, creyendo en la normalidad del funcionamiento de esta cámara, y, fundamentalmente, de la señoría que acaba de hacer la pregunta, que hay un concurso público que se ajusta a la Ley de contratos del estado, en el que prácticamente no ha habido recurso alguno. Los recursos que ha habido se han sustanciado siempre favorables a la adjudicación correspondiente que, como no podía ser de otra manera, se hizo con absoluta transparencia, y que si usted quiere acudir a la hemeroteca de aquellos días y aquellas semanas verá que de este concurso, nadie, absolutamente nadie, puso objeción alguna.

Pero, si usted quiere traer todos los jueves este concurso que le permita un concurso de disparate e insulto, pues allá usted con su responsabilidad. Ni quiero ni debo poner la altura del discurso que usted me propone. No me apetece. Voy a seguir... (*Aplaudiments*) Ni quiero ni debo.

Estaba buscando el número de resoluciones, y, sobre todo, el número de recursos presentados y las veces que hasta el momento la justicia ha dado la razón a la administración que, en cualquier caso, es –¡fijese!– donde corresponde dar la razón y es –estoy convencido– donde se nos dará también en otras cuestiones la razón.

Puede ser muy suculento todo esto, y lo entiendo también. Entiendo que cuando no hay discurso político lo suculento sea la base del discurso político de los que no tienen ni ideas ni propuestas. Pero, sepa usted que en todos los recursos –que no han sido muchos– que se han presentado a las distintas adjudicaciones, la resolución siempre ha sido favorable a la administración. Somos la administración autonómica con un porcentaje mayor de decisiones judiciales a nuestro favor, y, de la otra cuestión, también tendremos la resolución a nuestro favor. Porque lo creo, porque no ha pasado nada y porque las circunstancias y los hechos así lo avalan.

En cualquier caso, tengo que darle las gracias por algo muy especial. El otro día utilizó un mensaje que rompe con la tradición antiamericanista de su grupo político. ¡No está mal! Se han vuelto proamericanos también en los mensajes. (*Aplaudiments*)

En segundo lugar, tengo que agradecerle que intente vestirse del lugar en donde estoy defendiendo los intereses de la Comunidad Valenciana. La próxima vez que vaya a Bruselas, por ejemplo, una camisa de Tintín. (*Aplaudiments*)

Y, en tercer lugar, le tengo que agradecer –y esto se lo digo sinceramente– que se terminase la frase en «vivo». Algo es algo. (*Aplaudiments*)

#### **La senyora presidenta:**

Señor Morera, cuando quiera.

#### **El senyor Morera Català:**

Gràcies, senyora presidenta.

Des que se va acceptar, per part del Tribunal Superior de Justícia, de l'auto del Jutjat d'Instrucció número 5, de l'Audiència Nacional, no hem conegut en esta cambra la valoració política del Consell.

Ens agradaria conèixer eixa valoració política. Perquè en este mateix auto està imputat el senyor Ulibarri, en l'auto que afecta al Tribunal Superior de Justícia de Madrid, en el de Garzón, però no coneguem la valoració política del seu

govern respecte a l'acceptació d'eixe mateix auto pel Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana.

Van a demanar vostés al senyor De la Rúa que s'inhibisca en este procediment que l'implica a vosté?

I per altra banda. Un portaveu del Consell va declarar que «los regalos de alto valor se devuelven».

Ens agradaria saber a este grup parlamentari –exercint el nostre dret d'oposició,– què entén el Consell per «alto valor». Un vestit de 12.000 euros és *alto valor* o *bajo valor*?

#### **La senyora presidenta:**

Muchas gracias, señor Morera.  
Señor vicepresidente.

#### **El senyor conseller de Presidència:**

Por ir por partes, en primer lugar, decirle, señor Morera, que el señor Ulibarri –al que usted se refiere– es un empresario, cliente habitual de la mayor parte de comunidades autónomas, y, entre otras, de la administración del estado; haciendo, hasta hace poco, incluso, la Expo del agua, participando en la Expo del agua, de Zaragoza, circunstancia ésta que nos sitúa entre las comunidades autónomas en que menos participación ha tenido este señor, que, por otro lado, defenderá su posición judicial como le corresponda en la instancia a la que se le haya reclamado.

Y, luego, a partir de ahí, semana tras semana estamos asistiendo de su grupo parlamentario a unas iniciativas, cada cual más altisonantes, sobre la base de que son ustedes capaces de hacer cualquier cosa para conseguir un espacio en un medio de comunicación, cuando son incapaces de hacer una sola propuesta de interés para esta comunidad autónoma.

Ustedes están convencidos de que la única manera de tener un espacio no es con sus propuestas, porque no las tienen, es con las barbaridades, y cada cual mayor, para tener ese espacio. Por eso, cada vez se están quedando a cuadros. Y no les acompañan ni los suyos del principio.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

#### **La senyora presidenta:**

Señora Mollà.

#### **La senyora Mollà Jarque:**

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor president, és escandalós que estem demanant l'oposició els contractes públics i que vosté ens adrece a les hemeroteques. Però, bé, a vore si podem traure alguna cosa en clar de la jornada d'avui, alguna cosa clara de vosté, senyor president.

Fa dos mesos, el senyor Rambla admetia que s'havia trobat que el senyor Ulibarri, l'empresari Ulibarri, utilitzava els repetidors de Radiotelevió Valenciana per a emetre una ràdio il·legal.

Nosaltres volem saber si, en eixa certesa clara, emparant-se vostés, com saben que es poden emparar, en la llei de l'audiovisual, i, tenint en compte que és un fet ja declarat evident i admés, ¿pensen vostés actuar d'ofici, el Consell, i imposar una sanció administrativa a l'empresa del senyor Ulibarri, empresari corrupte, com és la seva obligació com a president de La Generalitat? Pensa vosté fer complir la llei?

Eixa és la nostra pregunta. Fa dos mesos que no sabem res de si vostés fan als empresaris corruptes pagar les seves il·legalitats.

**La senyora presidenta:**

Muchas gracias.  
Senyor vicepresident.

**El senyor conseller de Presidència:**

En primer lloc, jo crec que un mínim respecte institucional, i, en este cas, com a diputada, sí que faria de vosté que se referira a les persones, almenys, amb la paraula de la «presumpció» mentre cap jutjat haja acreditat la condició de qualsevol persona. Jo no tinc per què defensar ací a ningú, però crec que totes les persones mereixen un respecte des del punt de vista judicial. *(Aplaudiments)*

En segon lloc... A vostés els és igual tot. Vostés ni volen saber els contractes, ni volen saber el que està passant. A vostés els és igual tot! Si l'única cosa que volen és tindre una foto, un espectacle, perquè és l'única manera de tindre un espai!

Mire, el que vosté m'està preguntat hui ha vingut jo a estes Corts a contestar-ho. No solament no tenen propostes de noves iniciatives, sinó de noves preguntes tampoc. Repetixen el mateix. Se repetixen més que l'allioli. *(Remors)* No és possible, no és possible construir comunitat amb una oposició tan degradada com la seua. *(Aplaudiments)*

**La senyora presidenta:**

Muchas gracias.

***Moció subsegüent a la interpel·lació  
pel procediment especial d'urgència  
al conseller de Medi Ambient, Aigua, Urbanisme i  
Habitatge sobre la política general del Consell  
en matèria de residus***

**La senyora presidenta:**

Terminado este turno, pasamos al siguiente punto: «Moció subsegüent a la interpel·lació pel procediment especial d'urgència al conseller de Medi Ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge, sobre la política general del Consell en matèria de residus, presentada pel Grup Parlamentari Socialista.»

Per a la seua presentació i defensa, té la paraula il·lustre diputat, senyor Signes.

Señores diputados, rogaría que ocuparan sus escaños, por favor, para poder continuar con el debate.

Si son tan amables.

**El senyor Signes Núñez:**

Gràcies, presidenta.

En primer lloc, dir que lamente que el conseller de Medi Ambient s'haja absentat d'esta sessió, i, després, m'entendran per què.

La moció que debatem és la subsegüent a la interpel·lació feta al conseller de Medi Ambient sobre la política general de residus a la Comunitat Valenciana de fa dos plens.

A la memòria del pla integral de residus de l'any 1997 –encara vigent– es deia literalment: «Cabe pensar que la deficiente situación actual de la gestión de los residuos urbanos y el impacto ambiental que la insuficiencia de instalaciones plantea precisa de una intervención energética que, de

una vez, comience las acciones necesarias para resolver los problemas que siempre ha comportado la gestión de los residuos.» I, això, senyories, era cert, ja que, segons el pla integral de residus, l'any 1996 es generaven anualment a la Comunitat Valenciana 2 milions de tones de residus urbans, és a dir, 438 quilos de residus per habitant.

També es deia al pla integral de residus de l'any 1997 que era perfectament possible invertir en cinc anys els 28.000 milions de les antigues pessetes necessaris per a la construcció de les instal·lacions de tractament i eliminació previstes, provinents una part de La Generalitat, però també una altra part de fons comunitaris, part de fons comunitaris, senyories, que, per cert, tindrà de tornar a la Unió Europea en aquella part que no s'haja executat i que és molt important.

Senyories, en 1997 es coneixia el problema, es va identificar la solució i es comptava amb els diners per a aplicar-la. ¿I com estem dotze anys d'aquell pla integral de residus i set anys després que totes les infraestructures haurien d'estar finalitzades ja? Els ho diré: segueixen en este moment sense funcionar nou abocadors dels que haurien d'estar funcionant ja en desembre de l'any 2002; segueixen també sense funcionar una de les altres nou plantes de tractament de residus que també haurien d'estar funcionant ja des de l'any 2002; el fem està centrifugant-se a destins de dins, però també de fora, de la Comunitat Valenciana, com és el cas de les plantes de Guadassuar o de Villena, les dos treballant per damunt de la seua capacitat, o de Jumilla i Abanilla; les 800.000 tones de residus urbans que genera anualment l'àrea metropolitana de València no estan sent tractades com correspondria, perquè una planta està en obres, la de Quart de Poblet, i una altra, la de Manises, tampoc funciona, estan començant en este moment les obres.

A més, també, gran part d'eixe fem és traslladat fresc –fresc–, sense tractament previ per cap planta, a l'abocador de Dosaigües, a pesar que, com tots vostés saben, este abocador compta recentment amb una sentència del suprem declarant-lo il·legal. Per tant, senyories, realment, el que està passant és que la planta de Quart de Poblet no està funcionant com a planta de tractament, sinó com a una planta purament de transferència en la qual se deixa diàriament el fem de l'àrea metropolitana, i, repetixc, fresc se trasllada a l'abocador de Dosaigües.

Però a pesar de la sentència *(veus)* contra l'abocador de Dosaigües, vostés segueixen avant amb el projecte de la seua ampliació, a pesar del risc que això comporta, i ho vaig explicar ja en la interpel·lació, i també segueixen avant amb el projecte de nou abocador conegut com a instal·lació 2, ubicat també la partida de la Matrona en Dosaigües.

Senyories, l'entitat de residus de la Comunitat Valenciana prevista en la llei de residus de la Comunitat Valenciana de l'any 2000, és a dir, fa nou anys, encara no l'han constituït, i esta entitat, senyories, hauria de servir com a fòrum d'acord, pacte i consens en el tema dels residus. Tampoc els consells de participació en tots els consorcis de residus, així com en l'entitat metropolitana de residus (Entre), segueixen a hores d'ara sense constituir-se, incomplint així les previsions dels plans zonals de residus.

Senyories, nou anys després de l'aprovació de la Llei 10/2000, de residus de la Comunitat Valenciana, segueixen sense aprovar el seu desenvolupament reglamentari, no han elaborat encara el seu reglament i, fins i tot han anunciat fa dos anys una nova llei de residus, de la qual en este moment res sabem en esta cambra ni res sabem el Grup Parlamentari Socialista.

Els plans de gestió dels residus industrials, agropecuaris i perillosos que es produïxen a la Comunitat Valenciana,